

La Femosa

setembre-octubre de 2015
Número 278 P.V.P. 3€

Revista d'opinió i informació local. ARTESA DE LLEIDA

PARTICIPANTS A LA VIA LLIURE

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edita

Agrupació Cultural la Femosa
Carrer dels Gallart, 7
25150 Artesa de Lleida (Segrià)
Telèfon: 973 167809
 E-mail: lafemosa@artessalleida.cat

Direcció i coordinació

Josep Gallart Fernández
 Lluís Gil Fontanet

Col.laboradors

Alterantiva Ecologista d'Artesa
 Cèlia Argilés Andrés
 Georgina Badia Anglés
 Albert Batiste Bonet
 Miquel Carrera Castellví
 Adolf Costafreda Castillo
 Isidre Drudis Bellmunt
 Mateu Esquerda Ribes
 Josep Ma Esteve Muñoz
 Felip Gallart Fernández
 Josep Gallart Fernández
 Sofia Gallego
 Roger Gil Barberà
 Lluís Gil Fontanet
 Junta del Griu
 Francesc Marco Palau
 Miquel A. Navarro Solé
 Natàlia Pla i Vidal
 Plataforma Animalista Terres
 de Lleida
 Ramon Santacana
 Ramon Serra Batlle

Fotografies

Arxiu fotogràfic de La Femosa
 Josep Ma Esteve Muñoz
 Isidre Drudis Bellmunt
 M. A. Florensa Bertran
 Josep Gallart Fernández

Correccions

Eulàlia Solà Miró

Impressió

Impremta Payà, Lleida

La Femosa 2ª època
 Número 278,
 setembre-octubre de 2015
 DL L 264-1981
 ISSN: 2339-7365
 P.V.P. 3 euros

Els articles que apareixen a les pàgines de *La Femosa* reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

SUMARI

D'ahir i d'avui	3
Pòrtic	4
Actualitat artesenca	5
Humor des del campanar	24
Festa de les cassoles	13
Via Lliure a la República catalana	14
El Griu a la Festa Major de Santa Tecla	15
El Griu a la Festa Major de Lleida	16
Eleccions al Parlament de Catalunya.....	17
Sortir en bicicleta, una activitat de risc	19
Tarda reivindicativa a Artesa de Lleida: llengua i territori.. ..	20
<i>Domus domini</i> . Ponts (1)	21
Mia culpa (carta oberta a l'Ajuntament).....	22
L'ombra del TTIP	24
Llapis	25
Casimir, Josep i Marc Iglésias	27
Ja hi estem acostumats... l'ús del mòbil a les aules.....	28
Infants, pares i mares	29
Saber jugar	30
Animals i justícia: El cas de Torà	31
Cròniques del CF Artesa de Lleida.....	32
Arqueòleg	34
Entreteniments	36
El reportatge	37
Ho hem llegit.....	38
Telèfons i horaris d'interès	39
Solucions als passatemp.....	39
Enigma.....	39
Imatges d'actualitat.....	40

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Diputació de Lleida

**INSTITUT
 D'ESTUDIS
 ILERDENCS**

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

D'ANTJ R I D'AVUJ

Pujada del carrer del Portal als anys setanta del segle XX i en l'actualitat

Fotos: Isidre Drudis

PÒRTIC

Via lliure

El dia 11 i el dia 27 de setembre han estat dos dies transcendents i que poden marcar definitivament la història de Catalunya vers l'objectiu de la seva plena llibertat i sobirania. El dia 11 de setembre amb el lema "Via Lliure a la República Catalana" la Meridiana de Barcelona va arreplegar 2 milions de persones segons els organitzadors, 1'4 milions segons la Guàrdia Urbana. La mobilització estava organitzada per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i comptava, com totes les altres, amb el suport i l'estreta col·laboració d'Omium Cultural. Un cop més el poble català va ser l'admiració del món en realitzar un acte multitudinari i reivindicatiu des

del respecte i el civisme. Els mitjans de comunicació més importants del planeta en van fer un seguiment exhaustiu, tot lloant el que en alguns mitjans s'ha qualificat com "la revolució dels somriures". En una jornada on la participació va ser del 77% i va batre tots els records, les eleccions al Parlament català del 27 de setembre van suposar una clara victòria del sobiranisme . Junts pel Sí, la llista de CDC i ERC, va arribar als 62 escons. La CUP, que representa l'esquerra independentista va obtenir 10 escons. Aquestes dues formacions van sumar, per tant, 72 diputats al Parlament i més de 1'9 milions de vots. Ambdues formacions es veuen legitimades per obrir un procés de separació d'Espanya. Tant Artur Mas, com Oriol Junqueras, com Raül Romeva consideren que el poble català els ha atorgat un manament democràtic clar a la seva candidatura. El posicionament de la CUP, i l'entesa que pugui tenir amb Junts pel Sí,

Eleccions al Parlament de Catalunya

seran claus per aconseguir que el procés continuï endavant i Catalunya aconseguixi el que tants catalans i catalanes hem somniat: una República catalana. No serà fàcil, ja ho sabem, Catalunya mai no ha tingut res fàcil, però mai hi havíem estat tan a prop i això ens fa ser optimistes.

ACTUALITAT

Josep Maria Esteve

ARTESENCA

Fotos: Arxiu la Femosa, J. Ma Esteve i M. À. Florensa

NITS D'ARTESA DE LLEIDA

Continuant amb les activitats que s'han organitzat durant els caps de setmana dels mesos de juliol i agost, el dissabte 22 d'agost es van celebrar les semifinals i final del **torneig de tennis taula**, del qual es van disputar les eliminatòries durant els dies previs. A continuació, hi va haver una **master class de Zumba Artesa** a càrrec de Josep Rebull.

Paricipants al torneig de tennis taula

El dissabte 29 d'agost va tenir lloc una **Festa eivissenca**, a la qual es va demanar que es dugués roba blanca.

La vetllada, que va començar amb retard, va comptar amb l'actuació d'en **Pau Riba**. L'actuació d'aquest conegut cantautor català, va quedar molt deslluïda degut al deficient equipament de so utilitzat aportat per l'Ajuntament del nostre poble, fet que va dificultar moltíssim poder gaudir del concert. A continuació, hi va haver l'actuació de DJ Miguel, que va animar el final de festa.

Master clas de Zumba

Master clas de Zumba

Durant la vetllada es va realitzar el sorteig d'un sopar per a dues persones.

El cap de setmana del 12 i 13 de setembre, fou últim cap de setmana que les piscines van obrir en aquest estiu del 2015. Les responsables del bar de les piscines van organitzar una última festa d'estiu amb orelletes i show cooking amb el cuiner Mateu Blanch.

Actuació de Pau Riba

L'Ajuntament del nostre poble també va preparar per aquest dia un concert d'havaneres a càrrec d'en Quim Xena i una cremada de rom i com a fi de festa l'actuació del DJ Miguel. El concert d'havaneres no es va celebrar per indisposició del cantant, però si que va actuar el DJ Miguel, que va posar punt i final a les activitats estiuenques de les piscines.

Públic assistent a l'actuació de Pau Riba

FESTA DE SANT RAMON

Un any més, arribat el 31 d'agost, es va celebrar la festivitat del patró del nostre poble, Sant Ramon Nonat. Com cada any, la festivitat fou organitzada pel Consell Parroquial, el Patronat de Sant Ramon i l'Ajuntament d'Artesa de Lleida.

Com de costum, els actes previstos per la celebració foren els següents:

A les 10 del matí.- Volteig de campanes
A 2/4 d'11 del matí.- Celebració de la Santa Missa a l'ermita de Sant Ramon, i en acabar, veneració de la Relíquia de Sant Ramon. Tot seguit es va repartir xocolata desfeta i coca per a tothom.
A 2/4 de 12 del migdia.- Festa infantil a càrrec de la companyia Sac Espectacles, amb l'espectacle: "En Ron i el temps".

Xocolatada dels Ramons i Ramones

Festa infantil

VIA LLIURE A ARTESA

Per tots aquells que no van poder anar a Barcelona a la concentració de la Via Lliure per la Diada Nacional de Catalunya, al carrer Hortes del nostre poble, davant de les càmares de Sant Miquel, va tenir lloc l'acte reivindicatiu de celebració de la Diada. La concentració es va iniciar a les 5 de la tarda per tal que, a les 17:14 hores, hora simbòlica, s'iniciés l'acte pròpiament dit.

LES OBRES DEL PAVELLÓ

Durant aquest dos últims mesos els treballs en l'espai poliesportiu cobert s'han centrat en l'arranjament dels vestidors vells i en els treballs en la marquesina d'entrada al recinte. Tot i que amb retard, les obres sembla que arriben al seu final.

PLANETA McBIL

Com a acte final de les estades d'estiu que han organitzat l'AMPA de l'Escola Els Til·lers i Artesa Gym i amb la col·laboració de Cosmo Caixa, el passat 12 de setembre, entre les 11 del matí i la 1 del migdia, tots i totes els que van voler, van poder gaudir d'un Planetari mòbil amb explicacions sobre l'Univers, i l'exposició de diferents treballs que els nens i nenes que han participat en les estades d'aquest estiu han anat elaborant durant les mateixes. També hi ha hagut jocs i diferents activitats per a tots els participants.

ACTIVITAT TEATRAL - INICI DE TEMPORADA

El dissabte 19 de setembre, a 2/4 de 8 de la tarda, es va iniciar la nova temporada de teatre a la sala del Teatre Municipal. L'obra escollida per a aquest començament fou l'espectacle de dansa DANSA FLOW UP de la companyia Dancescape. Per una altra banda, la temporada de teatre de Xarxa, teatre dedicat als més petits, es va iniciar el dia 25 d'octubre amb la representació de l'obra L'AVI TONET, a càrrec de la Companyia Jordi del Rio.

SOPAR PARROQUIAL

Un any més, el passat dissabte 19 de setembre, va tenir lloc el sopar solidari que organitza el consell parroquial de la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel a benefici de la parròquia del nostre poble. En aquesta ocasió no es va celebrar a la plaça Major,

si no que va tenir lloc a la Sala de la Llar del Poble. Per amenitzar el sopar, hi va haver l'actuació del grup de *country* d'Artesa.

XERRADA A LA FEMOSA

El passat 19 de setembre, l'Agrupació Cultural La Femosa va convidar al seu local a l'escriptor i filòleg valencià Pau Marquès a una xerrada, que ben aviat es va convertir en col·loqui, per parlar sobre diferents temes d'actualitat que afecten al País Valencià com poden ser el moment polític que està vivint amb l'entrada dels partits sobiranistes al parlament valencià i els canvis que això pot representar.

CELEBRACIO SANT MIQUEL A LA LLAR DE JUBILATS

Com és tradicional de cada any, la Llar de Jubilats del nostre poble va organitzar un dinar per commemorar la festivitat de Sant Miquel, patró de la Llar. Aquest any però, per diferents motius no es va poder realitzar el mateix dia de sant Miquel, si no que es va celebrar el dia 4 d'octubre. El dinar va consistir en una paella feta per en Blasi.

ARTESA DE LLEIDA SURT A L'APM

El dimecres 6 d'octubre, Artesa de Lleida va sortir al programa de TV3, Alguna pregunta més?, el conegut APM. El nostre poble va ésser el protagonista d'una de les seccions del programa anomenada OLE TU!! que repassa diferents nyaps que hi ha pels pobles i viles de Catalunya. En el cas del nostre poble foren diversos els "nyaps" que hi van sortir, destacant l'esperpent que s'ha fet a cal Pico, on s'ha tapiat totes les portes i finestres de la casa, sense que ara s'hi pugui accedir.

ALGUNA PREGUNTA MÉS?
Retwitteó

Peyu @enpeyu 1 hora
Avui hem rodat un #oletu a Artesa de Lleida i ens han regalat 4 pomes! #gentdepoble #gentautèntica #gràcies @apmtv3

10 8

OBRES A LA CARRETERA D'ASPA

A principis de setembre van començar les obres de millora i ampliació de la carretera d'Artesa de Lleida a Aspa. Unes obres llargament reclamades tant des d'Aspa com des d'Artesa. Però, després d'iniciar els treballs, aquests han estat paralitzats per una denúncia presentada per part de la Institució de Ponent per la Conservació i l'Estudi de l'Entorn Natural, més coneguda com a IPCENA davant els Serveis Territorials de Territori i Sostenibilitat de Lleida.

El motiu principal de la denúncia és que les obres afecten a espais perifèrics erms naturals amb hàbitats prioritaris dins de la zona de ZEPA de Mas de Melons i la manca que té el projecte d'un estudi d'impacte mediambiental, sobretot referent a la bassa del pla, espai protegit i d'elevat interès ecològic.

La bassa del Pla

Les obres a la Comasala

Les obres a les Cadolles

Les obres al cap del terme

SOPARS DE QUINTA

El passat dia 3 d'octubre, la quinta de l'any 65 va repetir el sopar de quinta de celebració dels 50 anys, ja que en l'anterior ocasió, al mes de maig passat, no hi va poder assistir tothom. En aquesta ocasió el sopar fou a l'arrosseria Antoni Rubies. Per la seva banda, els nascuts l'any 1970 també van celebrar el seu sopar de quinta, i coincidència, també fou el dia 3 d'octubre, aquest però, va ser al restaurant Les Cadolles.

Per finalitzar, la quinta del 45, també es van reunir per celebrar els 70 anys els membres de la quinta. En el seu cas fou un dinar de quinta, i també el van celebrar el passat dia 3 d'octubre. Tots i totes els participants es van trobar per anar tots junts cap a Lleida on van gaudir d'una volta amb el bus turístic

i a continuació, realitzar una visita guiada al Turó de Gardeny. El dinar el van celebrar al restaurant Antoni Rubies.

Colla dels nascuts el 1965

Colla dels nascuts el 1945

Colla dels nascuts el 1970

CONCENTRACIÓ EN SUPORT DELS IMPUTATS PEL 9N

El passat dia 13 d'octubre, diferents entitats sobiranistes, l'Assemblea Nacional de Catalunya, Omnium Cultural, l'Associació de Municipis per la Independència i l'Associació Catalana de Municipis van fer una crida a la mobilització davant dels ajuntaments per tal de mostrar el suport al Molt Honorable president de la Generalitat de Catalunya, el sr. Artur Mas, i les conselleres Irene Rigau i Joana Ortega, imputats per haver donat veu i permés votar a tots els catalans i catalanes el passat 9 de novembre de 2014.

A 2/4 de 8 de la tarda es va iniciar la concentració en el nostre poble. L'acte va durar uns 15 minuts i va consistir en la lectura del manifest en suport dels imputats, finalitzant amb el cant del nostre himne nacional, Els Segadors.

CAMINADA PER LA PAU

Un any més, el passat 18 d'octubre, el nostre poble es va adherir de nou a la Marxa per la Pau que organitza la Fundació MUASC Lleida. El punt de partida fou el Roser de la Pau, ubicat a l'illeta de davant la Llar del Poble. A partir de les 10 del matí, totes i tots els participants, es van dirigir cap a La Seu Vella de Lleida, on van confluïr la resta de caminades que van sortir a la mateixa hora des d'altres pobles del voltant de Lleida.

CINEMA SETEMBRE-OCTUBRE

Dia	Pel·lícula
6 de setembre	El hombre más buscado
13 de setembre	El destino de Júpiter
20 de setembre	La Cenicienta
27 de setembre	Big eyes
4 d'octubre	El francotirador
11 d'octubre	El último lobo
12 d'octubre	Un sueño posible
18 d'octubre	Dragon Ball Z. La batalla del Déus
24 d'octubre	Focus

XERRADES A LA LLAR DE JUBILATS

Durant aquests darrers dos mesos, a la Llar de Jubilats han dut a terme dues xerrades informatives sobre diferents temes que afecten la salut de la gent gran.

La primera de les xerrades va tenir lloc a 2/4 de 5 de la tarda del dia 24 de setembre, i tractava el tema del "El bon ús i utilització dels medicaments". La segona, versava sobre "La hipertensió" i també va tenir lloc a 2/4 de 5 de la tarda, però en aquesta ocasió, del dia 2 d'octubre.

En totes dues ocasions, la xerrada anava a càrrec de la farmacèutica del poble, la Ma Àngels Curcó.

CORRELENGUA 2015

Un any més, el passat dissabte 17 d'octubre, es va celebrar el Correllengua organitzat un cop més per l'Agrupació Cultural La Femosa.

A partir de les 6 de la tarda tots els participants es van concentrar a la plaça de davant la Llar del Poble, i tot seguit es va iniciar el cercavila pels carrers del poble amb l'acompanyament del Griu, l'Hydra i els Diablons del Griu. L'animació musical la va ficar el grup La Quartana.

Per acabar la celebració del Correllengua, l'historiador i membre de la Plataforma per la Llengua, en Francesc Marco Palau, va realitzar la lectura del manifest d'aquest any.

Cercavila

Actuació del Grup Quartana

El Griu i l'Hydra

Lectura del manifest

Actuació del Diablons

REPRESENTACIÓ D'ARTESA A LA VIA LLIURE 2015

L'11 de setembre es va celebrar una nova Diada reivindicativa a Barcelona. Des d'Artesa de Lleida es van organitzar, per part de l'Assemblea Nacional Catalana, tres autocars que, cap a les 10 del matí van sortir direcció a Barcelona.

Només arribar al lloc de destinació, és a dir, al tram nº 63, les càmeres de la TV3 va gravar l'arribada d'un dels autocars, sortint les imatges dels nostres convilatans al Telenotícies Migdia.

La jornada va transcórrer en un ambient festiu, alegre i calorós.

Entrevista de TV3 al Gerard Calderó

HUMOR DES DEL CAMPANAR

F. R.

FESTA DE LES CASSOLES

Josep Maria Esteve

Fotos: J. Ma Esteve, M. À. Florensa i J. Gallart

Tot i que cada any que passa és menys concurs, un any més, el dia 6 de setembre es va celebrar el tradicional concurs de cassoles de tros, en la seva XXXVIIena edició.

Com en els darrers anys, la festa es va celebrar al passeig de Sant Ramon, on les diferents colles van omplir tot el passeig per gaudir d'un dinar de germanor, i assaborir una bona cassola de tros. Aquest any, ha continuat el descens en el nombre de colles apuntades al concurs. La colla que en els últims anys organitza l'Ajuntament, està fent que el número de colles apuntades es redueixi any rere any. Aquest any, han estat més de 300 persones apuntades a la colla de l'Ajuntament. En aquesta edició, com a novetat, s'ha repartit la cassola que ha preparat l'Ajuntament per aquelles cases que, per motius de salut o per impediment físic, no van poder assistir a la cassola de l'Ajuntament, i ho havien sol·licitat prèviament.

Oficialment el concurs es va iniciar a les 12 del migdia, però des de ben aviat, totes les colles van anar ocupant el passeig i preparant tota la logística que la festa requereix.

Cap a quarts de cinc de la tarda va tenir lloc el veredict del jurat i el lliurament de premis. La jornada va transcórrer amb normalitat i en un ambient festiu i alegre, i va estar amenitzada per *TETE PRODUCCIONS* i la banda *Pixie Dixie*.

Cassola de l'Ajuntament

Taula comunitària

VIA LLIURA A LA REPÚBLICA CATALANA

Cèlia Argilés

Fotos: Arxiu la Femosa, J. Ma Esteve i Josep Gallart

El passat 11 de setembre, diada nacional de Catalunya, es va viure de nou la celebració d'un multitudinari acte en que els catalans i catalanes vam omplir l'avinguda Meridiana de Barcelona. L'acte convocat per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), va evidenciar a Espanya i al món que la nostra lluita pacífica cap al nou Estat no té aturador. Res ni ningú pot impedir que la nostra voluntat, el nostre desig de ser i esdevenir una nació amb Estat arribi a fi de bé. Reclamem i exigim respecte als nostres drets, a la nostra manera de ser i actuar, a la nostra història, llengua i cultura. Ho vam fer de nou com en totes les grans manifestacions convocades; de manera festiva, alegre, familiar, inclusiva, amb respecte a tothom, però exigint alhora el mateix respecte cap al poble català. Els artesencs i artesenesques, vam estar presents en aquest esdeveniment. Tres autocars plens de gom a gom van sortir d'Artesa de Lleida per arribar al tram de la Meridiana que teníem assignat, el tram 63.

La Meridiana va aplegar més d'un milió i mig de persones, vestides amb samarreta blanca per tal de formar un immens mosaic blanc, un full nou on escriure i dibuixar des de zero, i a on hi tinguin cabuda tots els somnis i anhels.

Cada tram de la Meridiana tenia assignat un color, el nostre era el color verd.

La Via Lliure va comptar amb un carril central obert per on a les 17:14 h va avançar un punter gegant, que en representació de tots els eixos de la República

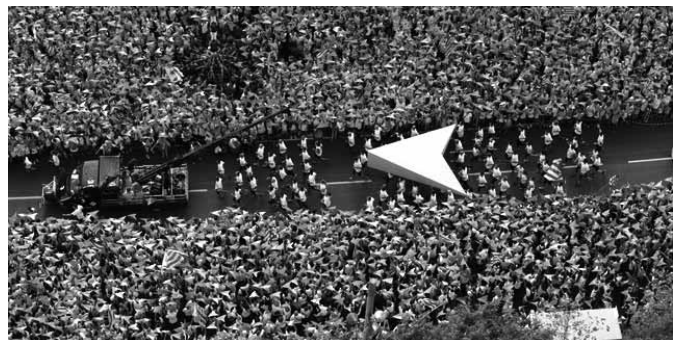

catalana, va arribar a les 18:00 a les portes del Parlament de Catalunya. En passar el punter gegant per cada tram, s'aixecava el punter de color que dúiem tots i cada un dels presents a la Meridiana. Aquest recorregut del punter va estar el de la Via Lliure, i vam oferir al món sencer un gran espectacle de colors i comportament, una imatge única en passar del mosaic blanc a una Meridiana plena de color per dir sí a un país nou, a un país millor, on totes les sensibilitats hi tindran cabuda.

Volem un país Nou i un Nou país, volem una veritable democràcia, que respecti la voluntat del poble, un país en què tots i totes ens sentim compromesos, hem de fer una societat més justa i equitativa, i això només ho aconseguirem si tots hi aportem una mica de nosaltres.

Va estar una diada especial, plena d'emoció, de sentiment i sobretot de reivindicació.

Som-hi doncs, impliquem-nos en aquesta tasca que té ja el camí ben traçat.

EL GRUI A LA FESTA MAJOR DE SANTA TECLA

Junta del Griu

Fotos: Pol Puertas

El passat divendres dia 18 de setembre de 2015 vàrem tenir l'honor de participar a la Festa Major de Santa Tecla de Tarragona. El motiu va ser que érem una de les colles de bestiari invitades al 30è aniversari del Drac de Sant Roc.

Amb quatre paraules es podria resumir la gran festa de foc que es va poder viure: 30 anys, 30 bèsties. Així és, 30 colles de bestiari vàrem participar del cercavila, una per cada any del Drac de Sant Roc. La plantada va realitzar-se a les 19:30 al peu de la Catedral, enmig del casc antic de Tarragona. La gran quantitat de colles desplaçades va ocasionar un cert caos, a l'hora de arribada ja que en total devíem ser unes 1000 persones entre diables i percussionistes. El recorregut va començar a la Catedral amb una marxa ordenada i pausada, on una a una les bèsties van lluir davant de centenars de persones, i va continuar pel casc antic i diferents carrers que van tenyir-se de foc. Aquella nit Tarragona era de les bèsties, que cremaven de forma (des)controlada per tots els racons tarragonins. Tota una gran experiència compartir una nit amb tantes colles del món del bestiari, on vam retrobar vells coneguts i conèixer noves colles. Una nit que va acabar amb una espectacular encesa conjunta, a la rambla Nova de Tarragona, creant un gran passeig de foc que ficava la pell de gallina. Que per molts anys puguin haver trobades de bestiari tant bestials!

Salut i foc!

EL GRUI A LA FESTA MAJOR DE LLEIDA

Junta del Griu

Fotos: Pol Puertas

El dia 26 de setembre, coincidint amb la Festa Major de Tardor de Lleida, vàrem tenir l'honor de participar en la Nit de foc. Una actuació per partida doble, ja que cremaren la capital del Segrià amb les nostres dues bèsties, el Griu i l'Hydra.

A partir de les 18:30 h va iniciar-se la plantada de les diferents bèsties participants: el Drac de Montblanc, el Drac Carrincló, el Marraco i el Griu i l'Hydra d'Artesa de Lleida. Va haver-hi força expectació, sobretot dels més petits, que contemplaven amb admiració totes les bèsties encara tranquil·les, preparades per encendre la fosca nit de Lleida.

A les 19:00 h els diables més menuts varen protagonitzar un correfocs infantil a l'Av. Blondel, seguits, en acabar, per una tabalada infernal de les diferents colles de percussió. Fem soroll i despertem les bèsties!

A les 20:30 h comença la Nit de Foc. Les colles i bèsties es preparen. Els Diables de Lleida fan camí per iniciar el cercavila, seguits dels Marraquets, dels Dimonis dels Trons, la Banda Retocada, encapçalant a totes les bèsties, essent el Marraco de Lleida el que tancava el cercavila.

Al so de cada tro les bèsties s'anaven encenen una a una, ballant al ritme de les seves bandes de percussió, els Kumbeva, en el cas del Griu, i la colla de percussió dels Diables de Junda, pel que fa a l'Hydra.

El cercavila arribava fins a l'escenari situat davant de l'Ajuntament, on primer hi va haver una encesa

dels Marraquets per celebrar l'aniversari. A continuació les bèsties de forma individual varen lluir i presentar-se a tots els assistents. Tot seguit dues lluites es van poder presenciar, el Drac de Montblanc contra el Drac Carrincló, un esperat derbi protagonitzat pel Griu i l'Hydra d'Artesa de Lleida. Entre duel i duel els Diables de Lleida i els Diables dels Trons varen mantenir la ciutat encesa. Finalment, com és tradició, una encesa de totes les bèsties juntes cremant força pólvora per espantar la pluja que semblava voler arribar.

En resum aquesta ha estat la primera sortida conjunta del Griu i l'Hydra; una altra participació de la colla en una capital important. Una altra bona experiència per explicar i seguir aprenent. Salut i foc!

ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Josep Ma Esteve

Fotos: Arxiu la Femosa, J. Ma Esteve i Josep Gallart

Degut a la situació política que travessa el nostre país, i a la impossibilitat de poder exercir el dret a decidir sobre el nostre futur, el president de la Generalitat de Catalunya, Hble. Sr. Artur Mas, va convocar eleccions al Parlament de Catalunya pel dia 27 de setembre, que van esdevenir plebiscitàries. Així s'efectuà una de les conteses electorals més importants de la nostra història.

La campanya electoral es va iniciar l'11 de setembre, Diada nacional de Catalunya, i en el nostre poble únicament hi va haver un míting electoral, celebrat per la coalició de forces independentistes JUNTS PEL SI, el qual va tenir lloc el 20 de setembre a les 12 del migdia al Teatre Municipal. L'acte va comptar amb la presència d'en Carmel Modol representant d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'en Pep Mòdol per part de MÉS i en Pau Cabré per part de Convergència Democràtica de Catalunya. El dia de les votacions va transcórrer sense incidències i amb una elevadíssima participació, tant al nostre poble, com a tot Catalunya. Com a demostració de la importància de les eleccions, la

participació fou històrica, la més elevada en unes eleccions autonòmiques en el nostre poble on, sobre un cens de 1103 persones, el total de vots emesos foren 923 (82,41 % de participació), dels quals 9

JuntsxSí va ser l'única candidatura que va col·locar cartells als carrers d'Artesa

Miting de JuntsxSí

(0,98 %) foren nuls i 5 (0,54 %) en blanc.
Pel que fa al resultat per partits segons els vots emesos, aquest fou el següent:

Unió Democràtica de Catalunya: 20 vots (2,17 %)
Partit dels socialistes de Catalunya: 42 vots (4,55 %)
Junts pel Sí: 638 vots (69,12 %)
PACMA: 5 vots (0,54 %)
Partit Popular: 23 vots (2,49 %)
Catalunya si que es pot: 39 vots (4,23 %)
Ciutadans: 64 vots (6,93 %)
CUP: 78 vots (8,45 %).

Mesa B

Paperetes de les candidatures

Mesa A

Operació de recompte de vots

RESULTATS A NIVELL DE CATALUNYA

CANDIDATURES	VOTS		DIPUTATS
Juntspel Sí	1.628.714	39,59%	62
Ciutadans	736.364	17,90%	25
PSC	523.283	12,72%	16
CatSíqueesPot	367.613	8,94%	11
PP	349.193	8,49%	11
CUP	337.794	8,21%	10

SORTIR EN BICICLETA, UNA ACTIVITAT DE RISC

Josep Ma Esteve (text i fotos)

Tots i cadascun de nosaltres ho comprovem cada dia quan circulem per les carreteres del nostre voltant. No hi ha dia que passi sense que avancem o ens creuem amb un ciclista que circula per la carretera. Això, els qui practiquen ciclisme de carretera. Si volteu pels camins del nostre terme, veureu que de practicants de BTT, ciclisme de muntanya, també n'estan plens els camins, senders i corriols del nostre terme.

El ciclisme té moltes virtuts i algun inconvenient. Algunes de les virtuts ja les vaig comentar en un article anterior, però queden els inconvenients. I la principal contraindicació que té el ciclisme en carretera és el risc d'atropellament.

Tota aquesta llarga introducció ve a tomb de l'accident que hi va haver el passat 6 de setembre prop de Soses en què van morir dos ciclistes i dos més van quedar ferits, un d'ells de gravetat, quan tornaven a casa seva després de passar un matí de diumenge pedalant, com normalment feien. Van morir atropellats per un "individu" que, circulant sota l'efecte de l'alcohol, va envair el carril contrari i se'ls va emportar per endavant. Fugí del lloc de l'accident sense ajudar els ferits, ja que pels dos morts no hi havia res a fer, o avisar els serveis d'emergència. Per desgràcia no es tracta d'un fet aïllat, sinó que es va repetint periòdicament sense que ningú faci res per evitar-ho, o aquesta és la sensació que tenim els ciclistes. En els darrers anys han mort 13 ciclistes en les carreteres lleidatanes, però en els últimes mesos han estat tres les morts i altres sis persones ferides de gravetat. I això només a les terres de Ponent!!

Arran de l'últim accident, i en vista de les nul·les conseqüències per a l'infractor (com a mínim fins que arribi el judici), pel diumenge 20 de setembre els clubs ciclistes d'Almacelles i Rosselló van

Aturada al lloc de l'accident

convocar una concentració i una marxa per recordar les víctimes de l'atropellament de Soses i la resta de ciclistes que han perdut la vida a la carretera en els darrers anys, i reivindicar el dret que tenen els ciclistes de circular per la carretera amb seguretat, tot demanant que comenci urgentment una campanya per informar i conscienciar els conductors de vehicles, així com reclamar l'aplicació de mesures sancionadores justes i exemplars pels infractors. Així doncs, amb aquest propòsit ens vam reunir més de 1500 ciclistes al Dalmau a Lleida per iniciar la marxa lenta fins al punt fatídic de l'accident de Soses. Gent vinguda de totes les comarques de Lleida, però també ciclistes de la resta de Catalunya i de la Franja, com ara de Fraga, de les Terres de l'Ebre o d'Igualada.

Arribats al punt de l'accident, es va fer una petita cerimònia de record per les víctimes, i es va donar per acabada la concentració.

Esperem que la gent es conscienciï que només deixant un metre i mig de separació en el moment de fer l'avançament, ja tindriem molt de guanyat. Els ciclistes només reclamem respecte per a tots els usuaris de les carreteres, i justícia en el cas de negligències com la del passat 6 de setembre a Soses.

Inici de la marxa ciclista

TARDA REIVINDICATIVA A ARTESA DE LLEIDA: LLENGUA I TERRITORI

Francesc Marco Palau, historiador

Aquest serà un cap de setmana intens. El dissabte ha començat a Montblanc, amb una trobada de Centres d'Estudi del Camp de Tarragona. Així, erudits, arxivers i historiadors es reuneixen per recuperar i divulgar un passat que a poc a poc anem coneixent.

A mitja tarda enfilem la carretera de l'Espluga i Vimbodí cap a Artesa de Lleida, on avui se celebra el Correllengua, i em toca llegir el manifest. Mentre passem per les Borges Blanques i Juneda penso en l'estiu que ja hem deixat enrere. Un estiu amb destacat accent lleidatà i és que certes consideracions de la Paeria han deixat en l'aire el consens lingüístic existent, tot fent-me recordar de nou, l'existència de l'avant.

Ja al Segrià, arribem a la vila de vincles arqueològics i, després de fer una visita pels carrers amb més història de les proximitats eclesiàstiques, guiats per la Cèlia i la Georgina, fem cap al punt d'inici de la cercavila reivindicativa d'enguany. Els més petits saltironegen expectants per la futura actuació de les espurnes flamejant del Griu l'Hidra i els Diablons, i les famílies es posen en posició davant de la llar per començar la marxa una vegada desplegada la pancarta que farà de capçalera.

Recorrem carrers de la població acompanyats de música festiva. Un vent suau hi afegeix èpica i alleugereix la calor de la terra ferma, tot fent de transició cap a la frescor del vespre. Ja dalt de l'escenari, lleigeixo les paraules escrites pel sociòleg Salvador Cardús en aquest ja tradicional Correllengua que enguany està dedicat a Ovidi Montllor. Acte seguit sonen els segadors i, en acabar té lloc una actuació de les figures foguejades. En definitiva, uns actes participatius i emotius que posen de relleu el paper mobilitzador del teixit associatiu d'arreu de les comarques, i que evidencien que la suma de sinergies individuals i de compromisos personals a favor del poble són també una contribució en pro del país. Perquè gràcies a les actituds quotidianes de cada u de nosaltres, garantim la cohesió social i fem del català la llengua comuna, l'element compartit en el marc de la diversitat actual. Perquè nosaltres som l'eina

imprescindible per a l'acollida dels nousvinguts i pel seu arrelament.

Per reflexionar d'això i d'allò, la Maria ens obrí la porta de casa seva i, així, tinguérem l'oportunitat de degustar productes de proximitat. De camí a casa seva, coneixeríem amb detall l'agenda cultural del municipi i els assajos sardanistes setmanals. Ens creuaríem, també, amb un comiat de soltera que fan del tot versemblant un oci rural més proper. L'endemà diumenge, després de fer nit a Tarragona, tocarà tornar a Barcelona. Serà un dia per compartir punts de vista amb entitats juvenils del País Valencià i de les Illes Balears, en unes jornades que ens recordaran que el nostre àmbit lingüístic i cultural va més enllà dels límits administratius. Abans d'això, però, aquesta serà una nit ben especial, de col·loqui, gastronomia i territori lleidatà de la qual podrem extreure'n, entre d'altres, la conclusió que amb un dinamisme associatiu com el present, Artesa de Lleida té assegurada una solidesa cultural destacable i un futur on els somriures i les il·lusions formaran part d'allò que tots compartim.

Lectura del manifest del Correllengua

DOMUS DOMINI.

ELS PONTS (1)

Miquel Carrera

L'Adolf Costafreda ha glossat aquí algunes vegades diferents ponts que tenim en el terme; recordo ara un pont a la via del tren, i com ubicava el pont del Boc de Biterna, sobre la Femosa. No volia parlar avui i aquí de ponts emblemàtics del terme, sinó de l'interès que en mi suscita el terme pont en general. Potser les necessitats de creuar corrents d'aigua amb seguretat expliquen la importància de disposar de construccions prou fermes, i que aquestes hagin estat claus en el desenvolupament de les comunicacions, i llocs estratègics des de sempre. I segurament la història es plena de llocs crescuts a redós d'un pont: El Pont de Suert, El Pont de Claverol, o Ponts. Si sou de rodar a la descoberta d'inabastables, entre la Conca de Barberà i l'Anoia trobareu Pontons i Pontils; diuen que en record de ponts romans que allí hi hagué els ha quedat aquest nom. I potser és això, eh! la seguretat en el pas, el trobar un camí ferm, lo que m'agrada d'un pont. Així si hi ha un pont penjant ... diré que és bonic, i en faré una foto, però poca cosa més, que això de dependre d'un cable, vés. I si sou valents, mireu si us plau un vídeo al *You tube* sobre el pont de Tacoma, només us cal escriure això al buscador: *You tube* i Tacoma, i ja em direu què sentiu en veure aquell estrany ball. Resulta que en el nostre país també en tenim de ponts penjants, i que no tot és invent americà; el d'Amposta ha celebrat ara el centenari, i al Pirineu i prepirineu en trobareu també per travessar ja els nostres rius emblemàtics. Però insisteixo, deixeu-vos de filigranes estètiques i lleugeresa estructural, i doneu-me seguretat i robustesa. Si jo ja tinc por de les alçades i el pas insegur em dona un no sé què, no em feu passar per estructures que ballen o viaductes elevats; reconec que en passar algun pont alt, anant cap a Galícia, o travessant l'Ebre per l'autopista de pagament, he notat com m'agafava fort al volant, i m'encongia una mica, només mirant endavant ... Així que amb mi, ponts sòlids, robustos, contundents ... que llavors resulta que n'han aguantat de tots colors, com el romà de Còrdova o Salamanca. Amb els ponts gòtics, hummmm torna una mica la lleugeresa, amb aquell arc una mica així, aguantat en l'aire, i torna el meu run run; el pont del diable a Martorell me'l miro de la vora estant, igual que amb el de Besalú, tot i que guardo bons records de

passar pel de Gerri de la Sal, però he llegit ara que és romànic, més rodó i robust.

Fa temps ... no sé què buscava ni què llegia, però vaig saber que a la via del cremallera que arriba a Montserrat des de Monistrol, també hi ha viaductes espectaculars i gràcils ... i no, que no hi passaré segur, més si abans m'ho he mirat des de fora, i veig que tot plegat s'aguanta d'un entramat de ferros i fines columnes.

En els ponts del tren, si veig la rotunditat de les bigues de formigó allà baix al pont de l'AVE a la Femosa, no temo. Ara, si veig un pont amb estructura metàl·lica en caixó o en gelosia ... ja m'agafen tots els mals, clar que amb el nom aquest de gelosia ... ja em direu ...

Diré també, entonant un mínim mea culpa, que entenc que les obres grans, els ponts i viaductes, ja que hi ha de ser, què siguin bells, i que un pont només amb pilars rectes i bigues, doncs vés ... Potser per això hi ha els artífexs estrella, els llampants Calatrava i Manterola, no exempts ja ho sabem, de polèmica, que busquen formes noves i lleugeres per suportar la càrrega.

No volia acabar sense la imatge per excel·lència d'un pont: el trànsit, el camí, la possibilitat, la comunicació. Un pont, un pont de mar blava que escrigueren Llach i Martí i Pol, per sentir-nos frec a frec, un pont que agermani pells i vides diferents. Tot lo que han pogut agermanar tots els ponts, eh, de totes les ribes, de tots els racons.

Pont de Gerri de la Sal

MIA CULPA

(CARTA OBERTA A L'AJUNTAMENT)

Adolf Costafreda

Des de la seua creació l'any 1967, l'Agrupació Cultural "La Femosa" va estar una de les entitats més actives i dinàmiques de les nostres comarques. Les seues activitats culturals i d'esbarjo al nostre poble eren diverses. A més de la publicació de la revista que porta el seu nom i que encara publica, les seues tasques anaven des d'iniciar la colla de sardanista "Dolç Esforç", fer teatre, excursions, esports, però sobretot actes culturals com conferències, cursets de català, d'història de Catalunya, conferències de tot tipus i un llarg etcètera . Una de les coses que va començar i que encara té continuïtat va ser les processons del fanalets de Sant Jaume, amb uns tallers (al començament) de fabricació de fanals pels xiquetes i xiquetes amb el seu concurs per premiar els millors o més originals. Pel seu local o seu, tant quan era a cal Tomàs com després al carrer del Castell (però ja no tant a la seu actual del carrer dels Gallart) hi van passar tota una rècula de conferenciants que en podríem dir d'alta gama, entre polítics, economistes, sindicalistes o gent de cultura, per exemple: Ramon Morell, economista. Joaquim Ferrer i Roca, historiador, Xavier Casassas, economista. Maria Eulàlia Capmany, escriptora, Manel Lladonosa i Pujol, historiador. Víctor Siurana, catedràtic de filosofia, Joan Maluquer de Motes, arqueòleg i prehistoriador, Miquel Tarradell (premi d'Honor de les Lletres Catalanes), arqueòleg. Entre molts altres no tant coneguts, i tot això en uns anys que era molt difícil fer activitats culturals ja que no es podia fer res sense el permís explícit del "Gobierno Civil". Totes aquestes activitats es feien amb recursos propis; amb amiguismes i

algun altre responsos, però mai amb la col·laboració de Casa de la Vila. Tot això va començar a canviar a partir de 1979 amb els ajuntaments democràtics.

A les Eleccions als Ajuntaments de 1979, "La Femosa" hi va voler prendre part formant una candidatura independent juntament amb militants de la Unió de Pagesos local. En aquestes eleccions vaig sortir elegit alcalde. Si sense el suport de ningú havíem fet molta feina, ara, des de Casa de la Vila en podríem fer molta més i,

Cicle de Conferències

Novembre - 75

□□□□□□□□

DIA 7- A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT

● **PERSPECTIVES SOCIO-ECONÒMIQUES DEL CAMP A LLEIDA**

Per RAMON MORELL I ROSSELL - Economista de la "CAMARA OFICIAL DE COMERCIO E INDUSTRIA" de Lleida.

DIA 14- A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT

● **HISTÒRIA DEL SINDICALISME A CATALUNYA**

Per JOAQUIM FERRER I ROCA - Historiador - Escriptor

DIA 21- A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT

● **PASSAT, PRESENT I FUTUR DEL SINDICALISME**

Per XAVIER CASASSAS I MIRALLES - Empleat de Banca - Excandidat Procurador a Corts, pel Terc Familiar a la província de Barcelon

DIA 29- A DOS QUARTS DE DEU DE LA NIT

● **LA DONA EN EL MÓN D'AVUI**

Per M. AURÈLIA CAPMANY I FARNÉS - Escriptora

Lloc: _____

Local social de _____

¡ us hi esperem

MINISTERIO DE INFORMACION Y TURISMO
COMISION PROVINCIAL DE LERIDA

Depositedo a las 12 horas del dia 3
de noviembre de 1975

Aurèlia Capmany Colomer El Delegado Provincial

és clar, em vàrem fer.

Quan he titulat aquest article **Mia Culpa** ho he fet pensant que jo, sense voler-ho (perquè llavors no n'era conscient), vaig començar a segar l'herba als peus de "La Femosa" i, des de llavors, l'empenta d'aquesta entitat va començar a minvar. "La Femosa" ja no seria, mai més, l'organitzadora de les coses de la cultura, sinó que només seria col·laboradora. **Organitza l'Ajuntament amb la col·laboració de "La Femosa"**. Ser col·laborador no engresca tant com ser-ne el principal promotor i d'aquí rau, segons la meua manera de veure, la decadència de la nostra entitat.

En tot això pensava l'endemà del diumenge dia 6 de setembre, dia que es va celebrar el **trentasetè** concurs de cassoles de tros a l'estil d'Artesa. Tot i no haver participat com altres vegades a la festa, estava prou ben assabentat de com havia anat la cosa. Tothom en parlava, amb entusiasme, del gran èxit de participació a la cassola de l'Ajuntament, en la qual, segons em van dir hi havia a l'entorn de tres-cents comensals. Vaig agafar el full del programa que, com sempre, reparteix l'Ajuntament porta per porta i vaig veure de seguida el perquè de tant d'èxit:

Com els últims anys la cassola de l'Ajuntament constarà de cassola de tros del Blasi, vaixella, pa, aigua, vi, gasosa, fruita, gelat, cafès i copes. També s'obsequiarà amb el barret commemoratiu de la diada de l'11 de setembre de 2015. Preu del tiquet: gratuït per als nens i nenes de menys de 10 anys i 5 euros per als majors de 10 anys. A aquest preu mòdic hi hauríem d'afegir la feina que els apuntats a aquesta cassola s'estalviaven com, per exemple, no haver de cuinar i no haver de desparar la taula i ni netejar els atuells emprats. És allò que diem a Artesa: **feina fuig, cassola vine**.

Al mateix full, a sota de tot, hi ha la feina que havien de fer els cassolaires a més a més de la que comportava organitzar la colla i cuinar la cassola:

Per tal de col·laborar en el manteniment del material i l'espai que utilitzeu pel Concurs de Cassoles, us demanem que tingueu en compte les següents recomanacions: LES TAULES I CADIRES S'HAN DE RECOLLIR I ENTREGAR A L'INICI DEL PS. DE SANT RAMON. Netejar l'espai i dipositar la brossa als contenidors corresponents. Contenedor MARRÓ (brossa orgànica), els trobareu al llarg del passeig. Contenedors VERD (deixalles que no es poden reciclar), els trobareu al principi i al final del

Cassola de l'Ajuntament.

passeig. Al costat dels arbres del passeig, Deixahi el vidre i el cartró i els envasos. Atenció: El cartró no es pot barrejar amb els envasos. Totes aquestes recomanacions eren pels que cuinaven les cassoles pel seu compte. Els que anaven a menjar a la cassola de l'Ajuntament no s'havien de preocupar de res de tot això. Preu mòdic, bon menjar i poca feina. **A bodes m'ha convides!!**

M'agradaria poder felicitar l'Ajuntament pel seu gran èxit en la cassola del diumenge dia 6 de setembre. El felicitaria de tot cor si no fos perquè aquest èxit posa en perill (al meu parer) la continuïtat del concurs de cassoles. Quin sentit té escarrassar-se a fer una bona cassola si l'èxit se l'emporta (i se l'emportarà sempre si es fa com enguany) l'Ajuntament?. No seria millor, penso, intentar engrescar els joves i no tant joves a fer cassoles per a concursar oferint-los un estímul en diners? Alguna vegada s'havia fet (em penso, però no n'estic segur) de donar ix diners a totes les cassoles que entraven a concurs, pel sol fer de concursar, però no a les espontànies que no concursaven.

Si l'any que ve es fa com enguany i no hi veig cap motiu perquè no sigui així, és probable que en lloc de tres-cents comensals siguin quatre-cents o més, si fos així ja s'hauria acabat el concurs de cassoles perquè tothom s'apuntaria a la cassola de l'ajuntament. Ja no hi hauria concursants i si no hi ha concursants quin sentit tindria fer o organitzar el TRENTA-VUITÈ (38) concurs de cassoles??.

Penso que l'Ajuntament hauria de replantejar-se (pel ve de la festa) deixar a part el seu protagonisme perquè els protagonistes absoluts fossin els **cassolaires**.

No us carregueu, si us plau, una festa que, fins ara, ha estat exitosa.

L'OMBRA DEL TTIP

Roger Gil

El TTIP és un tractat transatlàntic de comerç internacional que pretén crear l'àrea més gran de lliure comerç del món entre EEUU i EU unificant convenis i eliminant aranzels amb la idea d'imposar-se a finals d'aquest any. Aquest pacte, obriria un mercat de 800.000.000 de consumidors, que segons el diari *The Economist*, provocarà un augment del 0,4% del PIB en els Estats Units i un percentatge inclús superior a Europa.

Així doncs, sembla sorprenent que el 6 de Juny del 2014, José Luis Centella (IU), presentes una moció de censura contra aquest acord i proposés realitzar un referèndum a la zona euro abans de la implantació d'aquest tractat. Per cert, referèndum vetat pels vots en contra de PP, PSOE, UPyD i CiU, els grans defensors de la democràcia. Encara més xocant és el fet que abans d'acabar l'any 2014, ja s'havien recollit, tant sols en la Unió Europea, més d'un milió de firmes rebutjant l'acord, ja que és considera una greu amenaça a l'estat de dret i a la llibertat.

Aquests greuges procedeixen, en primer lloc, de l'opacitat de la negociació d'aquest tractat. Les reunions entre EU, EEUU i les grans empreses es duen a terme a porta tancada i segons la ONG *Attac*, organització que promou el control democràtic dels mercats financers, el 90% dels presents en aquestes negociacions formen part del sector privat.

L'entrada en vigor del TTIP homogeneïtzaria les lleis entre Amèrica i Europa, acció que repercutiria directament en les lleis dels treballadors on és d'esperar que es rebaixin els drets dels europeus abans d'ampliar el drets dels americans. La igualtat de lleis també podria portar que els Estats Units rebentessin el mercat oferint carns tractades amb hormones o diferents tipus de transgènics, productes prohibits fins ara a la Unió Europea. L'Admissió d'aquest tractat obriria les portes a la creació

d'organismes que resolguessin possibles problemes entre les grans empreses i els estats, anomenats Tribunals d'arbitratge. Fins ara, aquest jurat ha servit perquè les empreses puguin demandar als Estats, en el cas que un canvi de legislació en un país perjudiqui els interessos d'una corporació. Un clar exemple d'això últim seria l'empresa *Philip Morris*, gegant del tabac que el govern australià va haver d'indemnitzar per obligar a incloure imatges de problemes pulmonars en els paquets de tabac. Així doncs, aquest tractat transatlàntic de comerç i inversió torna a demostrar que ara són els mercats i les multinacionals les que tenen la paella pel mànec en detriment del poder dels Estats, el que ens porta a la següent pregunta : ¿El que és bo pels mercats també ho és pels ciutadans?

LLAPIS

Josep R. Solé Gallart

Segons els especialistes en l'estudi de l'evolució dels primats que va portar a l'adveniment de l'*homo sapiens* un dels moments més importants fou quan l'ésser humà va avaluar la transcendència de les seves obres i la possibilitat que aquestes anessin més en enllà de la seva vida o de la seva mort. Des de llavors en funció de les seves possibilitats (bàsicament econòmiques) hem anat tenint tendència a voler fer quelcom que serveixi per tenir un bon record nostre a les generacions futures. Una de les demostracions més espectaculars del tema ho foren les piràmides i tot aquest reguitzell de temples i monuments funeraris que estan escampats arreu del planeta que habitem i que maldestrament hem fet nostre.

Per als qui tenim una capacitat econòmica i de decisió més aviat migrada, fins no fa gaire, una de les formes d'intentar tenir una certa transcendència més enllà de la mort era escriure un llibre, ni que només fos un que recollís els articles publicats en una modesta revista de poble. Aquest llibre dins d'un llibreria domèstica ocupava un espai que depenia del tamany de la lletra emprat en la seva impressió i de la inspiració del seu autor. Però amb l'adveniment de la informàtica aquest petit llibre que hom pugui haver escrit inicialment ja no s'imprimeix. De fet s'emmagatzema en un recipient que per imposició del lèxic anglès n'anomenen llapis, ni que no escrigui i que de fet no deixa d'ésser més que dipòsit d'arxiu. La informàtica ha donat un pas més enllà i fins i tot això actualment i no cal. Moltes pàgines d'internet han estat creades per tal de guardar la nostra vida aparentment de forma desinteressada, però realment amb la finalitat de poder emprar tota aquesta informació en profit dels grans poders polítics i econòmics. Per això d'ací a poc temps, potser el tamany de l'obra l'haurèm de

mesurar en gigues ja que fa temps que resulta molt més fàcil publicar i publicitar en el que es coneix com a mon virtual.

No sé quan temps fa que porto sempre a sobre un d'aquests contenidors anomenat llapis de memòria que habitualment emmagatzema la major part de la informació més o menys professional i més o menys personal que considero ja no només d'utilitat per a la meua vida diària si no, fins i tot, el poc que hauré aportat durant la meua vida de tasca realitzada que tingui o pugui tenir una plasmació escrita. Cada parell d'anys tinc la tendència de canviar-lo doncs com qualsevol eina té la possibilitat d'espantillar-se i malgrat que faig còpies a l'ordinador personal, sempre hi ha la possibilitat de perdre informació important.

Així la millora constant de la tecnologia ha permès que en un minúscul llapis de només 3 centímetres quadrats, i que no arriba a 5 mil·límetres de gruix, s'emmagatzemi la plasmació escrita del que hagi pogut treballar en la meua vida personal i professional i encara em sobri la meitat dels 32 Gb de capacitat, per això enguany se'm plantegen seriosos dubtes de si cal o no canviar-lo perquè en aquest tema, com el cas del cotxe, sempre tenim tendència a canviar-lo per un de més gran, tot i que els usuaris potencials amb caràcter habitual s'hagin reduït, doncs ja sabem que les persones tenim gairebé sempre una obsessió pel tamany de les coses. El dia 10 de maig d'enguany el país publicava un article que esmentava la publicació de dos llibres. Per una banda *Sensibilidad e inteligència en el mundo vegetal* escrit per Stefano Mancuso i Alessandra Viola i per una altra *La invención del reino vegetal* d'Aina S Erice. El primer explica que els darrers experiments vénen a demostrar que les plantes tenen una constitució no gaire diferent del

mon animal, tal com ja va intuir Darwin. Així tenen un sistema vascular, un llenguatge fonamentat en milers de molècules químiques que formen un codi i que una vegada alliberades a l'aire o a l'aigua permeten establir una comunicació.

Per la seva banda el llibre d'Aina S Erice explica la relació entre les plantes i els humans i especialment la incidència que han tingut els jardins en la configuració de l'entorn en què ens desenvolupem, és a dir en la nostra mirada al món que ens envolta. A més explica els apartats de la vida

de Rousseau que, cansat, de com anava derivant la vida política, es va recloure en els estudis de botànica per tal de practicar el recolliment i la contemplació. D'una manera molt similar al que va fer Teofraste deixeble d'Aristòtil. El mateix diari, el 24 de publicava la notícia que una femella de macaco de Togian, després d'ésser violentament atacada per gran, fou defensada per una altra femella i a continuació se li abraçà i

consolant-la. Aquest comportament només havia estat detectat entre les persones i els grans simis. Amb el mateix sentit Frans de Waal, un dels responsables del Centre Nacional Yerkes d'Investigació de primats a Atlanta, afirma que els estudis realitzats demostren que el consol s'estén, entre d'altres als elefants, corbs i gossos.

En el temps que vivim i quan cada dia hi ha més indicis que demostren la continuada agressió que el planeta està rebent per part nostra que, en un termini més curt del que ens pensem posarà en perill la nostra supervivència i una vegada passat el temps d'estiu en què arreu de l'estat en què vivim

hi ha tantes festes en les quals el gaudi de les persones gira a l'entorn del maltractament animal, on hi ha tants abandonaments de gossos i gats, on costa trobar exemples d'esforços per tal de millorar la relació dels humans amb l'entorn vegetal i animal, la lectura dels dos articles anteriors m'ha ajudat a decidir comprar un llapis més gran que el que tinc i a més ho faré amb certa recança doncs segurament no en trobaré cap en què hi càpiga tota la ignorància amb la qual gestionem la nostra relació amb tot el que ens envolta.

**Per
Catalunya!**

15 d'octubre del 2015
75è aniversari de l'afusellament
de Lluís Companys
President de la Generalitat de Catalunya

CASIMIR, JOSEP I MARC IGLÉSIAS. INNOVACIÓ, ENGINY I RESPECTE

Felip Gallart

Fotos: Arxiu la Femosa

Casimir Iglesias i els seus fills Josep i Marc, són tres artesencs singulars. Inquiets, audaçs, innovadors i apassionats, la preocupació per la poca rendibilitat dels conreus de secà per culpa de la manca de pluja els ha portat a cercar solucions innovadores al problema a partir de la seva experiència i formació sobre sistemes d'utilització de l'aigua en llocs d'escassetat de precipitacions. Llocs tan allunyats de nosaltres com Itàlia o Israel, vertaders mestres en sistemes de reg i l'aprofitament de l'aigua, han estat importants referents per al seu projecte.

Ja fa uns 10 anys que van començar a realitzar un sistema de plantació i conreu d'oliveres de secà que actualment és tot un èxit i que els dona uns rendiments productius molt bons i un gran prestigi dins del món agrari, malauradament, i com acostuma a passar, més gran fora que dins de les nostres contrades. Així ho han fet en dues finques situades a la Serrafosca i Pla dels Gramenals del terme de Castellldans, amb una superfície total d'unes 10 hectàrees. Les plantacions han estat motiu de diversos reportatges que han aparegut en mitjans periodístics i televisius i també d'estudis i de visites fetes des de l'àmbit de la formació professional i universitària i des de diverses institucions públiques i empreses privades que s'han interessat per aquest sistema, tot destacant la seva singularitat, l'alta producció i el seu valor natural i de respecte mediambiental i ecològic.

El sistema parteix de dues premisses fonamentals: respecte total al medi i aprofitament màxim de les

aigües de la pluja. Descriurem tres dels seus mètodes més destacables: la plantació, la poda i el control de plagues.

Les plantacions respecten els pendents del terreny. Els arbres estan envoltats d'unes petites basses que permeten l'entrada de l'aigua de la pluja i el seu emmagatzemament de manera que la humitat del terreny es manté durant més temps i garanteix una reserva d'aigua que d'una altra forma es perdria. La part central, entre rem i rem d'arbres, es conrea a l'hivern i a la primavera s'hi passa la curra perquè l'aigua corri. Com que la major part de l'aigua queda recollida per l'arbre minva la proliferació d'herbes en els bancals, amb el conseqüent estalvi de feina i de competidors vegetals en la capta de l'aigua. Un altre aspecte força interessant és la poda. Les oliveres es poden traient les branques que s'han produït durant dos anys. Es buiden els llucs del centre de l'arbre, perquè hi penetri bé el sol i l'aire i així s'aconsegueix un millor rendiment de la producció. A més es fa de tal manera que la capçada no supera els 2'5 metres per tal de facilitar-ne la recol·lecció.

Pel que fa a les plagues, la més greu és la mosca de l'olivera. Per controlar-la ho fan amb tècniques totalment ecològiques. Botelles de plàstic penjades dels arbres amb una barreja de vinagre i sucre o un determinat adob de similars components, atreuen la mosca i en permeten la seva eliminació i control. El resultat és una plantació modèlica que ha aconseguit uns rendiments productius i qualitius molt elevats, fins i tot en anys de poca pluviometria i, a més uns camps d'una bellesa neta, calmada i vigorosa. Amb enginy, treball, innovació i insistència, el Casimir i el seus dos fills, el Josep i el Marc, demostren que la feina ben feta i el rendiment productiu es poden aconseguir des del respecte mediambiental i ecològic, des de l'amor per la terra i la feina. Enhorabona.

JA HI ESTEM ACOSTUMATS... L'ÚS DEL MÒBIL A LES AULES... I A TOT ARREU

Ramon Santacana, professor de ciències econòmiques i empresarials

Fa cosa d'un any em van explicar un acudit: un senyor deia que la seva dona no s'atrevia a viatjar en metro. Quan la gent, estranyada, preguntava per què, responia que, com que no sabia utilitzar les xarxes socials, s'avergonyia d'estar al vagó sense fer res, mentre tothom al voltant seu estava tan ocupat amb el mòbil.

No sé si avui dia aquest acudit produiria el mateix efecte, o si més no, si seria versemblant. Sembla que ja hi estem acostumats. Als vagons del metro, asseguts en una cafeteria, en àpats familiars, travessant el carrer, a la cua del banc o passant el control d'un aeroport... el fet és que el mòbil s'ha fet omnipresent. I sembla que és així a tot arreu. En efecte, segons l'estudi Digital, Social and Mobile in 2015 publicat per l'agència We are Social, a finals de l'any 2014 es va creuar el llindar del 50% de població mundial usuària de mòbil. A més a més s'espera que els aparells mòbils empenyin l'accés a Internet (que el gener del 2015 era del 42%) a més del 50% de la població mundial en algun moment de la segona meitat del 2016. Així, doncs, les recerques més exhaustives ens confirmen el que intuïtivament ja anàvem veient. Som en plena explosió de la mobilitat digital i de la interconnectivitat. Segons la progressió amb què van les coses, probablement en pocs anys més, el nombre de persones amb mòbil i amb accés mòbil a Internet ja cobrirà la gran majoria d'habitants del planeta. Un dels problemes quotidians als quals ens enfrontem els educadors és la dependència del mòbil per part dels alumnes a l'aula i en hora de classe. Moltes vegades tenim la temptació de prohibir-ne l'ús a l'aula, però un cert sentit de la prudència ens fa ajornar aquesta decisió. Recordo alguns titulars de diaris sobre professors acomiadats per prohibir el mòbil a classe. Vaig voler fer una petita recerca al web sobre el mòbil a l'aula i vaig trobar diversos casos de mestres que van aixecar la polèmica, uns acomiadats, uns altres que van haver de demanar perdó o fins van ser agredits, i fins i tot podem accedir a vídeos en què es veu com

el docent perd els nervis, arrabassa el mòbil a un alumne abstrè i el destrossa a terra, per després continuar les seves explicacions de classe. Sembla que el fet d'enregistrar el que passa a la classe per després pujar-ho a Internet també es va estenent i es poden veure penjades a la xarxa tota mena de situacions dins l'aula.

Per descomptat, també es poden trobar articles acadèmics molt ben elaborats sobre la conveniència o no de prohibir el mòbil a les aules, analitzant en quines circumstàncies cal permetre'l o privar-lo, la qual cosa demostra que el tema ja està madur per al debat i la recerca.

Confesso que el que més m'ha sorprès és una notícia procedent de Nova York, sobre com el nou alcalde Bill de Blasio es va afanyar el gener passat a dir que anul·lava la normativa que prohibia portar mòbil a l'escola. Sembla que va haver de cedir a la pressió dels pares, que se sentien més segurs si podien trucar als fills en diversos moments del dia i saber si estaven bé. La prohibició establerta per l'anterior alcalde es va fer adduint situacions de còpia en els exàmens, robatoris o concentracions per a actes de violència. Em conseqüència, els petits negocis que guardaven el mòbil a la porta de l'escola per un dòlar el dia ja s'han acabat.

En efecte, el mòbil amb accés a Internet ha arrelat, ja no hi podem renunciar. La temptació de prohibir-lo a l'aula ja ha quedat enrere. El repte ara és aconseguir un bon aprofitament d'aquesta eina, que té infinites possibilitats per al desenvolupament humà i l'educació.

Recordo situacions en classes amb joves adults en què quan se m'acut posar algun exemple i no recordo ben bé les dades... abans d'acabar d'explicar-lo, ja tinc algun estudiant que ho consulta a Internet i que em dóna les dades exactes. No es tracta ja solament de regular l'ús del mòbil, sinó d'adaptar-lo a la manera d'educar, en aquesta nova realitat. El futur ja és aquí.

Taiwan, abril 2015
Àmbit Maria Corral

INFANTS, PARES I MARES

Sofia Gallego, Psicòloga i pedagoga

Anant pel carrer, en el metro o estant asseguda en una terrassa prenent un refresc no m'ha costat de veure com alguns pares porten en un cotxet criatures que en aparença tenen tres o quatre anys i cap impediment per a caminar. La mateixa escena es pot veure a la porta d'algunes escoles. Els adults responsables dels nens que van a l'escola, els van a buscar amb la cadireta buida, per després agafar l'infant i posar-l'hi; en aquest cas sovint els pares o responsables tenen cura de deixar el cotxet a la porta, perquè algunes escoles, en la seva tasca de promoure l'autonomia personal dels infants, veten l'entrada dins el recinte escolar amb aquest utensili. Això fa reflexionar sobre les possibles conseqüències que aquesta manera d'actuar pot comportar per als infants i per a les famílies. Un marrec de tres o quatre anys és bàsicament moviment. Movent-se explora l'ambient, n'agafa informació, té experiències agradables i també d'altres que no ho són tant, però ambdues igualment necessàries per a anar conformant el seu coneixement i la seva personalitat, en definitiva, el seu futur.

La vida familiar, certament, ha sofert molts canvis en els últims temps, tants que pràcticament es fa inviable una comparació entre el que passava a les llars de l'última meitat del segle XX i el que passa en l'actualitat. La incorporació de la dona a la vida laboral, sens dubte ha fet que el temps que dedicava a tenir cura de la família l'hagi hagut de conciliar amb la vida professional i, evidentment, moltes de les feines domèstiques i de cura que abans feia d'una manera tranquil·la i gratificant, ara, apressada per la manca de temps, les hagi de fer ràpidament, i el que podia ser plaent es converteix en feixuc. En

les classes benestants algunes d'aquestes funcions eren i són portades a terme per persones a sou, generalment baix, que fan el que bonament poden; es poden considerar cuidadores, no pas educadores i, per tant, la seva actuació l'hem de situar en l'àmbit de la cura, no pas de l'educació.

Amb aquesta reflexió intento buscar una justificació a la situació descrita al començament: instal·lar el nen en una etapa evolutiva anterior a la seva edat cronològica. Aquest manteniment forçat pot tenir conseqüències negatives per se, però, a més, sovint s'exigeix a aquest mateix infant les conductes pròpies de la seva edat cronològica, amb la qual cosa es crea una dissonància que no afavoreix pas gaire el seu desenvolupament harmònic. La funció de pares és difícil, a vegades feixuga i, deixant de banda els afectes, cal revalidar l'oportunitat de la feina feta a anys vista. L'educació d'un infant exigeix a l'adult una alta dosi de perseverança, esforç i fins i tot sacrifici, i, molt sovint, davant d'una situació conflictiva s'opta per aquella solució amb més fruits immediats que no pas futurs. Tota aquesta reflexió la feia intentant posar-me al lloc dels pares i mares d'avui dia, que, aclaparats per la necessitat de donar resposta a moltes exigències, opten, sense gaire reflexió, per aquelles solucions ràpides i còmodes a curt termini. També s'ha de dir que a vegades el nen no facilita gaire la tasca als pares, volent perpetuar situacions que li resulten gratificants, com deu ser anar còmodament assegut en el cotxet, talment un reietó assegut al seu tron, des del qual dicta la seva llei. Que n'és, de difícil, ser pares avui!

Barcelona, octubre 2015 Àmbit Maria Corral

SABER JUGAR

Natàlia Pla i Vidal, Doctora en Filosofia

En tornar de l'època estival, hom té la impressió que comença un nou temps. Malgrat no visquem a ritme acadèmic, l'estiu, les vacances... alguna cosa en l'ambient fa sentir una mena de re-inici. Per davant, com sempre en la vida, hi ha una combinació de planificació i d'imprevisibilitat.

La partida de la vida és, ben cert, la més complexa de les que hem de jugar. Ens hi trobem posats com autèntics inexperts afrontant situacions de tot tipus, intentant sortir-nos-en amb èxit. I la cosa és que un no pot desentendre's per deixar de jugar! Cal agafar cartes una vegada i una altra i veure què es pot fer amb elles.

Tot sovint vinculem la nostra felicitat a tenir una bona mà, a què ens hagin repartit bones cartes. I, per tant, quan les cartes són dolentes, ens sentim condemnats a passar-ho malament, a sortir perdent... Tanmateix, no és exactament així. Hi ha gloriosos exemples de persones que amb unes cartes més que dubtoses, han sabut jugar-les de tal manera que han aconseguit sortir-se'n prou reeixidament. Potser no acabin sent guanyadors de la partida, però tampoc en surten "desplomats", com acostuma a dir-se.

I és que bona part del secret rau a ser bons jugadors. Un mal jugador, ni amb les millors de les cartes sap fer un bon joc. Passa com un mal cuiner que és capaç d'espatllar les millors matèries primeres perquè no sap tractar-les adequadament: se li asseca un peix de primera, cou massa unes verdures acabades de collir de l'hort...

Per això hi ha persones que es passen el dia renegant de la seva vida, malgrat tots al seu voltant vegin que tenen motius per estar contents. No saben fer justícia a les condicions favorables que els han donat. És gent que se situa sempre en què els pertoca més del que tenen (encara que això ja sigui molt) i són incapaces d'apreciar adequadament allò de què gaudeixen.

En canvi, hi ha gent admirable, capaç de fer un joc bonic amb unes cartes potser justetes. Com qui sap fent un bon guisat amb matèries senzilles tractades delicadament. És gent que té traça fins quan cal llençar un repte als contrincants per fer-los creure que té molt millors cartes de les quals hi ha. Persones capaces de viure com un do allò que reben i sentir-se'n afortunats; hàbils en manegar les dificultats i treure'n una esquerpa part bona. I, encara, fortes per no caure en el parany irresoluble de comparar-se amb les cartes del veí.

No. Per jugar la partida de la vida, no es tracta només de què les condicions de joc siguin unes altres: bàsicament, perquè això no és sempre al nostre abast. Sinó de què siguem millors jugadors. Sobretot, quan venen maldades que és alguna cosa que, en un moment o altre ens passarà. No convé somniari partides amb molts d'asos, ni un temps per endavant mancat d'entrebancs, sinó treballar per tenir comodins que ens treguin de més d'un mal pas.

Barcelona, setembre 2015

Àmbit Maria Corral

ANIMALS I JUSTÍCIA: EL CAS DE TORÀ

Alternativa Ecologista d'Artesa de Lleida i Plataforma Animalista Terres de Lleida

La Llei de Protecció dels Animals catalana és capdavantera. El clau el va reblar la Llei del 2003 que deia que a partir de l'1 de gener del 2007 es prohibiria el sacrifici d'animals en nuclis zoològic (centres d'acollida, refugis, gosses, etc). Només s'acceptava l'eutanàsia per motius humanitaris, és a dir quan l'animal estigués patint i la malaltia fos incurable. Els abandonaments i els maltractaments d'animals estan durament castigats i les sancions parlen de quanties econòmiques que van fins als 20.000 euros en la via administrativa, i en penes de presó en la via judicial, però què passa a la realitat? Cada vegada que una associació o una entitat animalista fa una denúncia per abandonament o maltractament, va a parar al cul del sac de la impotència perquè l'infractor, generalment, surt il·lès de la denúncia i fins i tot del judici. Per a mostra un botó: el judici celebrat el propassat vint d'octubre a Lleida, que va tirar endavant IPCENA, contra l'extint d'alcalde de la població de Torà, hem sabut que ha absolt l'inculpat. L'animal s'havia guanyat la simpatia d'un munt de persones per la bonesa que inspirava el seu posat. Alertat l'Ajuntament van cridar la guàrdia civil que se'l va emportar de dins d'un jardí particular lligat amb una corretja feta amb cordes de lligar tomateres, segons va explicar l'ama de l'espai. Els agents el van deixar estacat en un pal a prop del canal i allí van acudir l'alcaldesa i l'extint d'alcalde amb l'acord que els agents ja podien marxar que ja se n'encarregava l'alcaldia. L'extint d'alcalde, sense cap permís administratiu que pogués avalar l'acte, li va disparar dues càrregues de perdigons al cap i en veure que no havia mort el va rematar a bastonades, enmig dels udols llastimosos de l'animal i l'astorament dels veïns que s'ho miraven des de diferents punts de l'indret.

Com que vam ser presents al judici vam comprovar com les persones que van estar en contacte amb l'animal explicaren que no era perillós i que mai no havia donat cap mostra d'agressivitat, ans al contrari: era juganer i maldestre, propi d'un cadell de gran tamany. Com es pot actuar d'una manera tan

desafortunada i cruel quan hi ha una llei que protegeix els animals indefensos? Doncs la resposta és fàcil de preveure: perquè no es coneixen casos en què la llei hagi actuat amb tot el pes que marquen les sancions. I hi ha gent que necessita les sancions per a actuar amb correcció. Els judicis poden arribar a ser una mostra fefaent de com, tot i fer les coses malament, es pot sortir il·lès, absolt, exculpat. Fins i tot els resultats poden arribar a ser, com és el cas que ens ocupa, una invitació al no compliment de la llei i a cometre les barbaritats més solemnes perquè com queda demostrat: no passa res! Sentim estupor, vergonya aliena i un dol profund de veure com els animals són doblement castigats, primer per l'abandonament i segon per la llei que, lluny d'emparar-los, exculpa els infractors que els han maltractat; en aquest cas fins a la mort.

CRÒNIQUES DEL CF ARTESA DE LLEIDA

Georgina Badia

Després de tres anys, el jovent d'Artesa de Lleida, ha decidit recuperar l'equip amateur del Club de Futbol Artesa de Lleida, per tal de participar en competicions oficials.

El planter de l'equip està format per: Jordi Herrera, Oriol Mor, Eloi Liarte, Curial Gallart, Oriol Liarte, Sergi Puertas, Pol Puertas, Marc Iglésias, Roger Masot, Marc Rodríguez, Sergi Costa, Jordi Liarte, Gerard Horra, Xavier Vidal, Manel Porqueres, Jordi Mir, Albert González, Roger Gil, Eloi Martin, Toni Moreno, Sergi Simon i Willy (entrenador). Així mateix s'ha constituït una junta rectora que està formada per:

President: Jordi Herrera.

Secretari: Oriol Mor

Tresorer: Manel Porqueres

Vocals: Josep Delfí i Albert Mestres

Delegats: Albert Batiste, Roger Gil i Guillem Palou

Ajudants: Joan Bonet i Ricard Pons, Georgina Badia i Verònica Herrera

No cal dir que la il·lusió i esperances de tots els components del club són màximes per tirar endavant el projecte. Per això han inscrit de nou el club a la Federació Catalana de Futbol i a la competició regular de la temporada 2015-2016.

El CF Artesa de Lleida ha quedat integrat en el grup XXI de la quarta divisió catalana, formada en total per 11 equips de les comarques del Segrià i les Garrigues i l'A.F. Les de la Val d'Aran.

Des d'aquestes pàgines us anirem oferint cada dos mesos les cròniques dels partits que jugarà el CF

Artesa de Lleida. Alhora que, també, us animem a fer-vos socis del club, assistir als partits i animar l'equip.

CF Artesa de Lleida 0 - CF Seròs 1

En primer partit oficial de la temporada el C F Artesa de Lleida es fa enfrontar amb CF. Seròs. La derrota per la mínima (0-1), no ha minvat els ànims i la il·lusió, que són iguals com si s'hagués guanyat. El CF Seròs, es va endur la victòria en un partit força igualat. L'únic gol del partit el va marcar Pau Seró, en la primera part. En la segona part l'Artesa va intentar igualar el marcador amb diverses jugades, però la pilota no va voler entrar, gràcies a una meritòria actuació del porter del CF Seròs.. CF Artesa de Lleida: Herrera, O. Liarte, Mor, Vidal, Rodríguez (P. Puertas), E. Liarte, Iglésias, Martín, Moreno, Herrera, Horra i González.

CF Seròs: Chine, Badji, Turmo, De Dios Puigverd, Sas, Ladorre, Ortiz, Ricart, Sanjuan, Sole, Tesluta.

CF Albagés 1 - CF Artesa de Lleida 0 (27/09/2015)

Els jugadors del CF Artesa de Lleida on van intentar aconseguir els tres punts de bon principi amb nombroses ocasions, però no es va poder trobar el gol, gràcies a una gran actuació del meta local. Jordi Sas del CF Albagés, va marcar l'únic gol del partit en la primera part del partit, en una de les poques ocasions que va gaudir.

CF Albagés: Nogué, Luria, Seró, Morcno, Iglésias, Monzon, Araujo, Baños, Garcia, Vidal i Oliva.

CF Artesa de Lleida Costa, O. Liarte, Vidal (Massot), Gallart, Rodríguez (González), E. Liarte (P. Puertas), Iglésias, Martin, Moreno (Mir), J. Liarte (Carrera) i Horra.

CE Alfés 1 - CF Artesa de Lleida 1 (04/09/2015)

El CF Alfés es va avançar al marcador en la primera part. En la segona part, sense abaixar el cap, l'Artesa va igualar el marcador amb un gol de Gerard Horra, tot i així, l'Artesa va gaudir de més

ocasions de gol, però no es va poder endur la victòria, el porter local ho va impedir.

CE Alfés: Sosa, Borrell, Satorra, Hiong, Larry, Guiu, Caldero, Puigfel, Mora, Lleo, Freixenet.
CF Artesa de Lleida: Herrera, O. Liarte, Vidal, Gallart, Rodríguez, E. Liarte (Mor), Iglésias, Moreno, J. Liarte (P. Puertas), González (Carrera) i Horra.

CF Artesa de Lleida 3 - UE Castellans 2 (11/10/2015)

Primera victòria de la temporada del CF. Artesa de Lleida. El joc ha estat bastant trencat, però el CF Artesa ha buscat la victòria des del primer moment. Al minut 3 ha aconseguit obrir el marcador amb gol de Eloy Martín. Tot i així, el Castellans ha aconseguit igualar el marcador. Però uns minuts abans del descans l'Artesa s'ha tornat a avançar al marcador amb gol de David Carrera.

En la segona part el Castellans va tornar a igualar el marcador, però el treball de tot l'equip de l'Artesa va aconseguir tornar a avançar-se en el marcador amb un gol de Gerard Horra i mantenir aquest resultat fins al final de partit, tot i alguna ocasió del Castellans.

CF Artesa de Lleida: Herrera, O. Liarte (Eloi Liarte), Mor, Vidal, Gallart (Mir), Rodríguez (J. Liarte), Iglésias (González), Martín, Moreno, Carrera (Massot), i Horra.

Castellans: Hernando, Martín, Sanuy, Huguet, Baules, Benaisaten, Barbudo, Cassellas, El Jayidi, Opez i Ghaib.

AF Les 4 - CF Artesa de Lleida 1(18/10/2015)

En els primers minuts de joc el Les es van avançar des del punt de penal, per aconseguir 1-0. Jugada

en que fou expulsat el porter de l'Artesa. Després del descans, els locals van sortir més actius que l'Artesa i van ampliar la diferència en el marcador. Els jugadors de l'Artesa no van abaixar es braços i van aconseguir reduir distàncies amb un gol d'Horra. Després els locals van generar diverses ocasions de perill a l'àrea de l'Artesa i van aconseguir dos gols més.

Les: Zalazar, Peredo, Ané, Folgar, Moreno, García, Lanza, Rodríguez, Pierna, Barranquero, Relta.
CF Artesa de Lleida: Costa, Mor (O. Liarte), Vidal, Gallart, Rodríguez, E. Liarte, Iglésias, Martín, Carrera, P. Puertas (Herrera) i Horra.

ARQUEÒLEG

Matheu

S'asseu damunt d'un pany de mur
furtat al domini dels temps
i gaudeix del moment, com si de cop hagués
reconegut en l'arrel més gruixuda
l'edat daurada d'una olivera envellida.
Davant seu un ramat esquistat de deixebles
riuen ajupits les postremes hores
d'una calorosa tarda d'estiu.

Amb certa recança es treu el barret
que enjova el pas dels anys
en aquella testa avui solitària,
romanent d'altres èpoques
en què estigué profusament poblada.
Tot i així sr sent encara prou capaç
de mirar fit a fit el rostre bleït d'un sol
que com ell, sembla anar ja de caiguda.

Desvia llurs ninetes vers aquell obsolet
habitable que acaben d'excavar.
En un racó a la vora del que fou el portal,
la foscor apagada de carbons i de cendres
li recorda quan, de menut, dibuixava
dimonis en el cel i estrelles de mil puntes
amb una tija encesa
sostreta de la llar dels seus estimats avis.
Allí, en aquella taca deslluïda sembla veure-hi
les ombres errants d'altres infanteses.

Un xic més endavant, els joves aprenents
recullen prests en bosses numerades
fragments d'atuells ceràmics ferits de mort
per la postrema brega o qui sap si esclafats
sota el pes immutable de l'etern abandó.
Amb ells, els primitius es coïen i menjaven
cada dia els seus àpats. Si en tenien.
Pedres de molí llises per la fricció constant
reafirmen certes collites de gra.
Pa negre, pensa, com després de tantes guerres.
D'ossos n'han trobat pocs
i més aviat de gos que de cabrit.

L'arqueòleg continua repassant
les restes de carcassa de l'antiga vivenda.
Recorda el moment en què van descolgar
aquells altres ossets -eren d'un nounat- en

una petita sitja a l'extrem de la cambra.
I el front es frunzeix, incapaç d'amansir
els plecs que fa temps s'hi acumulen.
Davant la mort canvien - opina - certs costums
però els sentiments i la por es perpetuen.

Veient-lo tan abstret, la jovenalla
li reclama l'hora de plegar. Amb raó.
Ell assenteix i canvia el to absent
de la mirada, l'experiència de
tants anys entre aules i assolellades
li ha ensenyat a mostrar un esbós de rialla
davant qualsevol temps i circumstància.
Cal aparcar el passat i tornar a l'avui,
però això tan senzill li costa,
fa massa temps que el seu dia a dia es recrea
en l'ahir, ferit per una mancança
de sentit vers l'íntima quotidianitat.

Per unes hores intentarà deixar
enrere el flash recent d'aquell buit llogarret
al cim despullat del turó.
Camí de retorn, silent, reflexiona
sobre l'ofici que li ha sostrés
una part molt important de la vida.
En els apunts finals
de l'excavació apareixeran
certes dades, unes mesures,
unes ceràmiques, una època concreta.
És tot allò que marquen
els cànons acadèmics per ajudar a refer
el record del passat -la terrible història-
seguint els patrons d'un vell sastre,
com qui es fa un vestit a mida.

Sap ben bé que en les fitxes programades
no hi trobarà caselles on poder ressenyar
el caliu de certs bufs que li fregaren
la faç mentre descansava assegut
damunt d'aquella darrera conquesta,
tal vegada la seva derrota inexorable.

Arribaran a l'hostal de torn i
cansat damunt del llit
es veurà atrapat, com cada capvespre,
en l'altra arqueologia que el corseca:

un pis desocupat,
la dona dient-li adéu,
una filla allunyant-se de la tribu
ja abans que esdevingués el final del combat.
Retornar als moments del fracàs
li significa pujar a peu fins dalt
del turó perenne on sempre excava.
"La història es repeteix", ho aprengué
en carn viva ja fa massa anys.

S'esforça per fugir
del poder inquisidor de la ment, s'abilla
moderadament i baixa
al menjador on el grup de joves aprenents
fan disbauxa ja abans de sopar.

Allí, respirant la flaire novella
de la recent anyada, ofegant monstres amb
l'asèpsia continguda de l'alcohol,
passarà la vetllada, observant de reüll
la repetida mirada insinuant
d'una atractiva noia, que tal vegada vegi
en el vell professor un important estrat
on aconseguir plaents descobertes.

Afalagat i moix alhora
es percep prehistòric, però al cap i a la fi
serà sempre arqueòleg
i al cor del seu cor brolla
encara el desig innat de buscar
quelcom amagat sota
la perpetuïtat dels temps.

MOTS ENCREUATS

Miquel A. Navarro

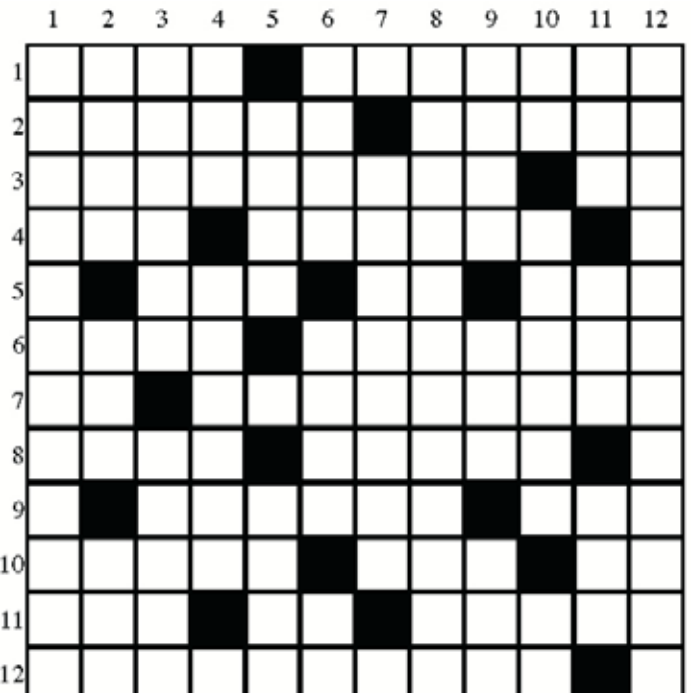
Solució pàgina 39

HORIZONTALS

1. Part posterior del peu. Al revés, situaven, fixaven.
2. Tindrà odi. Al revés, cridi, ganyoli. **3.** Passa el respall. El dos romà. **4.** Ase. Augmenta, infla. Punt erogen. **5.** La segona. Poema medieval. Americi. Herba d'arrel comestible. **6.** Crit, soroll. Eludirà, evitarà. **7.** Forma de salutació. Fer anar al fons. **8.** Al revés, capital del Baix Camp. Seca, estèril. Xifra romana. **9.** Fa plural. Al revés, grups, doctrines. Fons Monetari Internacional. **10.** Al revés, per exemple el sol. Al revés, nom de consonant. Prefix de privació. **11.** Fa el niu. Menys de mil. Al revés, pistó. **12.** Afalac, felicitació. Sud.

VERTICALS

1. De Torrebesses. **2.** Forma de comiat. Corrent d'aigua. El de Janeiro. **3.** Canemuixa, cànem. Fil de llana. **4.** Bruguerola, bruc. Mulles, amares. Fòsfor. **5.** Mig diàmetre. Sofre. Vora tallant. **6.** Nom de dona. Al revés, natural o bé torrefacte. Nota musical. **7.** Vocal. Poleixes, arranges. Mil. **8.** Municipi de l'Alt Empordà. **9.** Proveït d'ales. Romana tres cops. Al revés, xicot jove. **10.** To, sonada. Al revés, polsim de blat. Boicot Total. **11.** Antipatia, fòbia. En aquest moment. Beguda infantil. **12.** Poble de la Vall d'En Bas.

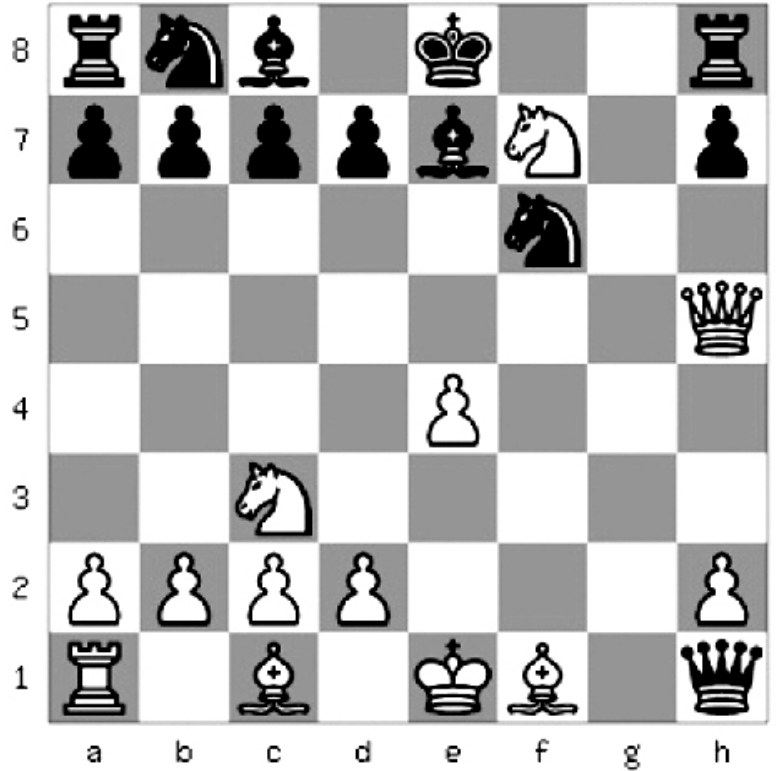
ENTRETENIMENTS

PROBLEMA D'ESCACS

Albert Batiste

Solucions a la pàgina 39

En aquests problema podrem practicar el "Mate de la Coz". La característica fonamental d'aquest tipus de mat és que el rei es troba bloquejat per les seves pròpies peces i que la peça que provoca l'escac i mat final es el cavall, d'aquí el nom, el cavall assesta la "coz" definitiva al rei contrari. Juguen blanques i guanyen en 3 moviments.

SOPA DE LLETRES

M. A Navarro i Lluís Gil

SUDOKU

Busqueu els noms de 14 ocells comuns a Catalunya

M	U	D	R	E	V	O	F	U	C
X	A	I	B	L	A	D	R	A	P
C	O	L	E	P	L	I	P	L	I
E	F	R	L	O	Q	S	U	R	T
N	U	D	I	E	I	A	P	E	R
A	S	R	A	G	R	P	U	M	O
D	O	T	R	L	U	E	T	U	I
I	F	A	L	C	O	E	N	A	G
U	N	T	O	R	D	S	R	G	L
Y	E	S	A	L	L	E	P	R	A

		9					5	
	5	1	7			8	4	
			6					9
		7	4	8				5
				5			8	
6			1	3				
							9	8
		4		6		1		7
						3		

EL REPORTATGE

Rotlles d'artesencs i artesenques a la fresca.

Fotos: M. À. Florensa

HO HEM LLEGIT A...

Segre, dilluns 7 de setembre de 2015

A la imatge, una de les colles participants en el concurs, ahir, durant l'elaboració de la cassola.

Cassoles de tros a Artesa de Lleida

El passeig de Sant Ramon d'Artesa de Lleida es va omplir ahir de veïns i visitants amb ganes de participar en la trenta-setena edició del concurs de cassoles de tros d'aquesta localitat

del Segrià. Joves i grans es van donar cita en aquest esdeveniment gastronòmic, que ja s'ha convertit en una tradició a Artesa. A banda de les colles participants, l'ajuntament també

tenia previst elaborar una cassola per a tots aquells que volguessin apuntar-se a l'àpat. El concurs compta amb diferents premis de pernills i quilos de llonganissa.

Segre, dissabte 26 de setembre de 2015

MEDI AMBIENT CARRETERES

Ipcena denuncia obres a Mas de Melons que la Diputació ja ha aturat

| ARTESA DE LLEIDA | L'entitat ecologista Ipcena va presentar dijous una denúncia davant la delegació de Territori i Paisatge a Lleida exigint la paralització de les obres d'ampliació de la carretera LV-7021 d'Artesa de Lleida a Aspa, al Segrià. Es tracta d'uns 15 quilòmetres que passen íntegrament per la zona d'especial protecció d'aus (zepa) de Mas de Melons.

En concret, les obres afecten espais perifèrics sense conrear

amb hàbitats prioritaris i altres espais on es volen eliminar revolts del traçat.

L'obra és competència de la Diputació que, segons Ipcena, en la tramitació general ratificada ha obviat prendre mesures per no afectar el medi natural, de manera que demana que s'aturin les obres fins que no es prenguin les mesures ambientals pertinents. Precisament, segons fonts de la Diputació, amb l'objectiu d'avaluar i garantir els

elements mediambientals que han sorgit en l'execució de les obres de millora d'aquesta via, els serveis tècnics de la institució provincial van decidir parar aquest mateix dijous (el mateix dia que Ipcena va presentar la denúncia) les actuacions en aquesta via per tal de dur a terme els estudis i avaluacions que corresponen per a la preservació del patrimoni de la zona en col·laboració amb la conselleria de Territori i Sostenibilitat.

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament973 16 71 62
 Assistent social: dimecres alterns.....973 16 73 15
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9h
 Farmàcia.....973 16 72 04
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol.....626 869 516

V3 Hospital Veterinari:.....639 367 888
 Metge.....973 167 291
 Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els festius
 tot el dia973 14 20 29 / 973 14 20 33
 Museu:973 16 71 62
 (Ajuntament, hores convingudes)

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS

1. TARS. POSAVEN. 2. ODIARA. UDOLI.
 3. RESPATLLA. II. 4. RUC. DILATA. G. 5. E. LAI. AM.
 NAP. 6. BRAM. EVADIRA. 7. EI. ESFONDRAR.
 8. REUS. ARIDA. D. 9. S. SECTES. FMI. 10. ASTRE.
 ICS. AN. 11. NIA. LM. EMBOL. 12. COMPLIMENT. S.

VERTICALS

1. TORREBESSENC. 2. ADEU. RIU. RIO. 3. RISCLA.
 ESTAM. 4. SAP. AMERES. P. 5. RADI. S. TALL.
 6. NATI. CAFE. MI. 7. E. LLAVORES. M.
 8. VILAMANISCLE. 9. ALAT. DDD. NOI. 10. SO.
 FARINA. BT. 11. ODI. ARA. MAM. 12. PUIGPARDINES.

ESCACS

1. Cd6+, Rd8. (si Rf8 2. Df7++)
 2. De8+, Txe8.
 3. Cf7++.

SUDOKU

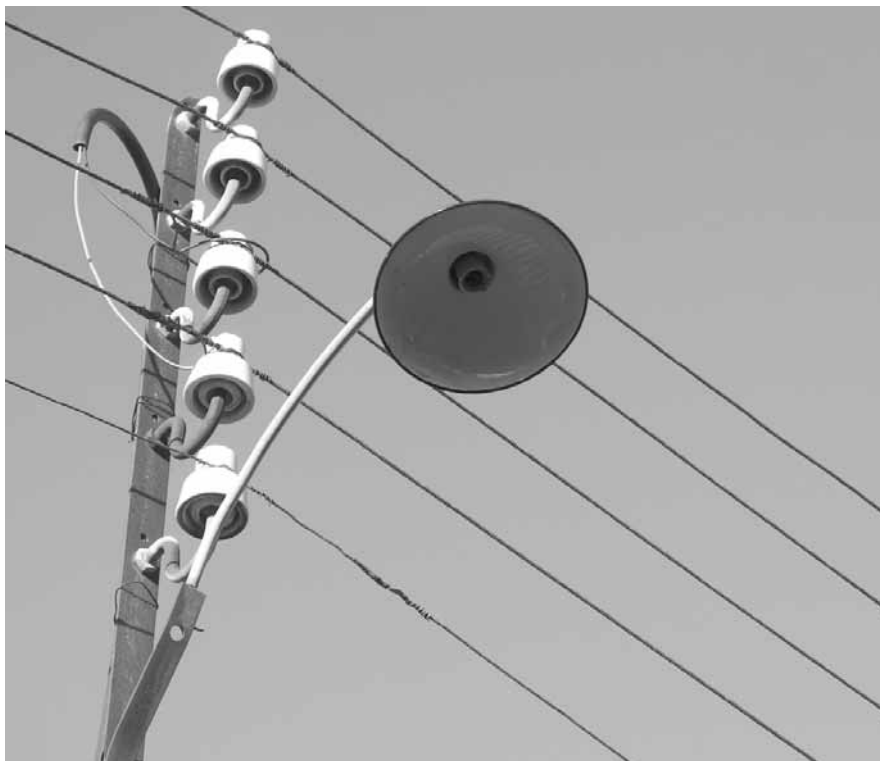
4	6	9	8	1	2	7	5	3
2	5	1	7	9	3	8	4	6
3	7	8	6	4	5	2	1	9
1	2	7	4	8	6	9	3	5
9	4	3	2	5	7	6	8	1
6	8	5	1	3	9	4	7	2
7	1	6	3	2	4	5	9	8
5	3	4	9	6	8	1	2	7
8	9	2	5	7	1	3	6	4

SOPA DE LLETRES

CAPSIGNANY, GARSA, MALLERENGA, VERDUM,
 XORIGUER, ARPELLA, ORIOL, PARDAL, PUPUT,
 MERLA, ÀNEC. PIT ROIG, TORD, FALCÓ

ENIGMA

Sabeu on és aquest fanal de l'antiga il·luminació municipal?

Solució a l'enigma del mes passat: És a la Travessia de Sant Ramon, en el tram de carrer entre el camí d'Albatàrrec i el carrer Sant Ramon, en un pal adossat a la tanca del Taller Gallar.

CAMPIONAT DE TENNIS TAULA

FESTIVITAT DE SANT RAMON

CONCENTRACIÓ DE LA VIA LLIURE A ARTESA

FESTA DE LES CASSOLES

IMATGES D'ACTUALITAT

SOPAR PARROQUIAL

FESTA DE LA LLAR DE JUBILATS

CONCENTRACIÓ EN SUPORT DELS IMPUTATS PEL 9N

CORRELENGUA 2015